

SvD

KONST - KONST ALLMÄNT

Jacob Dahlgren, From Art to Life to Art

Andréhn-Schiptjenko, Hudiksvallsgatan 8
Måleri, objekt, fotograf tom 3 maj

FOTO: CARL KLEINER
Aluminium tins. 2009

Oanad rikedom av mönster

Publicerad: 2 april 2009, 22.14. Senast ändrad: 2 april 2009, 22.24

MAKALÖST KONSEKVENT Jacob Dahlgrens arbeten ingår alla i samma, evigt pågående vardagsföreställning. Utställningens breda urval ger en god bild av hur hans linje blir en länk bort från vaneseendet.

Påståendet att det löper "en röd tråd" genom Jacob Dahlgrens konstnärskap är en underdrift. I själva verket handlar det om ett makalöst konsekvent skapande där en rand, en sträng, en linje har blivit till en visuell och estetisk fixering. Detta leder i sin tur till att ögat upptäcker en oanad rikedom av mönster. Dahlgren pekar ut dem i vår omvärld i enlighet med en av den amerikanske konstnären och teoretikern Sol LeWitts grundteser för konceptuell konst: "Idén blir en maskin som gör konsten."

Dahlgren konst är internationellt känd. 2007 representerade han Sverige på Venedigbiennalen. Sedan dess har utställningarna avlöst varandra. I vintras visade Grafikens hus hur framgångsrikt hans motivvärld fungerar i grafikens seriella form.

I sin första separatutställning på galleri Andréhn-Schiptjenko presenterar han målningar, diabilder, storskaliga objekt och småskaliga fotografier. Bildspråket är välbekant, men huvudsakligen rör det sig om nya verk.

På något sätt är det också just det som är ett av konstnärskapets kännetecken – att enskilda arbeten tycks tillsammans ingå i en och samma, evigt pågående vardagsföreställning. Dahlgren deltar själv i

den med sina randiga t-shirts. Under de senaste åtta åren har klädesplaggen med streckade mönster varit konstnärens dagliga uniform som dokumenteras i måleriet. Hans projekt har en livslång karaktär och fullbordas ständigt på nytt medan det pågår.

Utställningens breda urval ger en god föreställning om hur och med vilka material Dahlgren arbetar. Underlaget för hans abstrakta konst hämtas ur vardagen. En galge är bara en galge. Hundra galgar är däremot ett mönster som med sina optiska effekter kanske erinrar om någon av Frank Stellas bildkompositioner.

Med bruksföremål som kaffemuggar i plast eller med återvinningsmaterial som förpackningar till aluminiumfolie eller tomma plåtburkar i samma storlek skapar Dahlgren abstrakta konfigurationer.

I hans konst reflekteras dragningen både till minimalismens strama strukturer och till konkretismens geometriska figurer. Fyrkanter och rektanglar återkommer i måleriet som om de var kamratliga hälsningar till Piet Mondrian, Rickard Mortensen eller Olle Bærtling. Formerna är distinkta, färgerna är klara och linjespelet rytmiskt. Här handlar det om balansen mellan det vertikala och det horisontella.

Den dynamiska, rastlösa diagonalen frigörs starkare i det pågående projektet Signs of abstraction. I hundratals fotografier fångar Dahlgren abstrakta mönster i vardagsmiljöer, husfasader, bilkarosser och vägskyltar. Sett med hans blick förvandlas det välbekanta till något nytt. Som Sol LeWitt konstaterar är konceptuella konstnärer mystiker snarare än rationalister.

Kontinuiteten och upprepningen hör till de bärande egenskaperna i Dahlgrens verk. En av riskerna som den sortens konst löper är förutsägbarheten. Den linje som konstnären ständigt laborerar med har dock hittills inte fungerat som en gränsdragning mellan det avbildande och det abstrakta. Istället har den varit en länk bort från vaneseendet mot en ny syn.

JOANNA PERSMAN
kultur@svd.se